

Ahojte kamaráti. Dovoľte mi, aby som sa vám predstavil. Volám sa Prírodovedko, pretože viem o prírode všetko. Píšem vám, keďže v tomto období sme obmedzení užívať si s kamarátmi v prírode a pozorovať jej všetky krásy, aby som vás krásnou prírodou previedol aspoň svojim príbehom. Ten príbeh je živý, pretože vy sami ho vlastne budete dotvárať. Že ako? Jednoducho. Maminka alebo ocko vám budú príbeh čítať a vy budete čítať obrázky. Tak, čo kamaráti, ideme na to?

Kde bolo, tam bolo, bola raz krásna dedinka, ktorá sa volala Dolná Súča. Túto dedinku obkolesovala nádherná príroda, do ktorej som sa šiel pozrieť. Ako som tak prechádzal lúkami, našiel som tam krásne kvety, z ktorých som si zviazal kytičku. Vedeli by ste mi povedať kamaráti, z akých kvetov je moja kytička?

Výborne kamaráti. Určite sa vám spolu s mamičkou alebo ockom podarilo spoznať kvietky v mojej kytičke. Ako som tak kráčaľ ďalej, prišiel som k číremu

Čomu som sa však moc nepotešil boli pri ňom odhodené

Kamaráti, patria odpadky do prírody? Povedzte svojej mamičke alebo ockovi, čo treba s takýmito odpadkami urobiť? Určite ste kamaráti odpovedali správne, lebo viem, že vy ste veľmi šikovní. Ako som tak kráčal ďalej prechádzal som okolo rieky, ktorá sa volá

Presne tak, volá sa Súčanka. Ako si krásne v nej vlnky žblnkali. A keby len vlnky. Pozrite, čo som v tej Súčanke videl. Ako sa volá takýto krásny úkaz? Vedeli by ste povedať?

S pomocou vašich šikovných rodičov, ste na to určite prišli. Presne tak, je to vodopád. Presnejšie, taký malý vodopádik. Kráčam si ďalej popri rieke, až ma tá priviedla sem. Vedeli by ste mi povedať, kde sa teraz nachádzam?

Áno je to súčanská slatina. Keď sa lepšie pozriete, cez čo som musel prejsť, aby som sa dostal cez rieku k slatine? Výborne kamaráti, musel som prejsť cez most. Tu však moja cesta neskončila. Osviežil som sa vašou úžasnou slatinou a pokračoval som ďalej. Až som tu zrazu v potoku uvidel... Hmm, ako sa to len volá? Pomôžete mi kamaráti? Prosím.

Áno, máte dobré oči. Kačky si tam nohy močili. A keďže máte taký dobrý zrak, určite nájdete na obrázku ďalšieho živočícha, ktoré som cestou stretol? Vidíte ho kamaráti?

Áno, je to včielka milá. Ako si len na tom peli pochutila. Kráčam si ja cestou ďalej, hľa, preletel okolo mňa krásny zjav. Pozrite sa deti na ňu. Čože je to za hmyz milý?

Áno, je to motýľ, Babôčka je zvaný. Pristál rovno predou mnou, aby som si ho z blízka pozrieť mohol. No tu sa moja cesta, kamaráti, ku koncu už blíži, týmto by sme môj príbeh o putovaní Súčou ukončili. Dúfam, že sa vám môj príbeh páčil? A či ste vy pozorne počúvali, môže si to maminka s ockom overiť tak, že by ste im z neho to, čo vás najviac zaujalo nakreslili. Ďakujem vám kamaráti, že ste so mnou prírodou kráčali a takto, i keď len na diaľku, ste mi úžasnú spoločnosť robili. Prajem vám, aby sa vám kresby vydarili a maminke s ockom tak radosť urobili. Majte sa krásne ☺ Váš Prírodovedko.